

MANIFEST

Polskiej Partji Socjalistycznej do ludu pracującego w mieście i na wsi.

„Wyzwolenie robotników powinno być dziełem samych robotników.”

TOWARZYSZE!

Odwróciła się karta historii! Z krwi Waszej, męki i ofiary powstaje wreszcie niepodległe Państwo polskie, odtąd od nas samych zależeć będzie przyszły nasz los.

W takiej chwili zwracamy się do Was, robotnicy, z wezwaniem o posłuch, wskazując, co dalej czynić należy.

Pękły najgrubsze kraty w domu niewoli polskiej, stanęliśmy u progu nowego okresu dziejów, ale jednocześnie musimy podjąć nowe ogromne prace, odpowiedzieć godnie nowym zadaniom. Najazd rosyjski zagraża Polsce w dalszym ciągu, klasy posiadające pragną w swoje tylko ręce ująć władzę w kraju, ugoda moskalofilska występuje energicznie przeciwko niepodległości. Proletariat polski musi rzucić na szalę wypadków swoją zwartą, nieugiętą wolę, swój zbiorowy, potężny czyn.

Towarzysze! Robotnicy! Przez dwadzieścia lat podczas gdy w całym kraju panowała reakcja, martwota i ugoda staliście wiernie przy sztandarze czerwonym w walce zbrojnej o Niepodległość i prawa ludu roboczego, dzisiaj więc z dumnym poczuciem naszego prawa do przemawiania w Waszym i mieniu oświadczamy.

1) O budowie wewnętrznej naszego Państwa, o jego ustroju społecznym i politycznym stanowić może jedynie Sejm ustawodawczy, czyli Konstytuanta, wybrana przez powszechne, równe, tajne, bezpośrednie i proporcjonalne głosowanie.

2) Gwarancją prawdziwej niezależności i trwałości Państwa polskiego powinno być uzbrojenie ludu przez powołanie do życia ludowej Armji polskiej, której kadrami winny stać się Legjony i która odeprze najazd rosyjski oraz dokona wielkiego dzieła utrwalenia łączności Litwy z Polską w imię hasła „za waszą wolność i naszą i w myśl zasady „równi z równymi“.

3) Należy utworzyć Rząd tymczasowy, cieszący się zaufaniem mas robotniczych; w Rządzie tym niema miejsca dla ugodowców-moskalofilów i zawziętych wrogów proletariatu.

4) Władze okupacyjne muszą zaprzestać tłumienia życia politycznego, działalności partji, klubów, stowarzyszeń, prasy. Lud chce wolności.

5) Trzeba, by Rząd tymczasowy zorganizował ministerjum pracy w celu natychmiastowego opracowania projektu reformy stosunków robotniczych, oraz zajęcia się ubezpieczeniem od choroby wypadków, kalectwa, niedołęstwa śmierci i braku pracy, giełdami pracy, statystyką pracy i wszystkim wogóle, co ma związek z prawodawstwem społecznym. Ministerjum to zajmie się także sprawą reformy rolnej, uwzględniającej w pierwszym rzędzie potrzeby chłopów małorolnych i bezrolnych.

6) Trzeba wreszcie wprowadzić demokratyczny samorząd miejski, gminny i powiatowy, uruchomić przemysł, zapoczątkować krajowe roboty publiczne.

Towarzysze! Robotnicy! Wzywamy Was wszystkich do wspólnych wysiłków i wspólnej walki. Masowy ruch nasz niech wyjdzie z piwnic podziemnych na światło dzienne i nie zaprzestanie swej twórczej pracy, aż Polska stanie się istotnie ludową Rzeczpospolitą, aż prysnie potworny łańcuch krzywdy i wyzysku, który opasał dzisiaj świat cały i wybije wysniona godzina Socjalizmu.

Niech żyje Socjalizm!

Niech żyje Rzeczpospolita Polska ludowa!

Niech żyje Konstytuanta!

Niech żyje Armja ludowa!

Niech żyje zjednoczenie Polskii Litwy!

CENTRALNY KOMITET ROBOTNICZY

POLSKIEJ PARTJI SOCJALISTYCZNEJ.

Warszawa, 6 listopada 1916 r.